

Nabytí a ochrana držby v římském právu

Cílem této diplomové práce je podrobněji prozkoumat a popsat nabývání a ochranu držby v římském právu. Oba aspekty na sebe v mnohém úzce navazují a je proto vhodné zabývat se jimi společně. Právní úprava nabývání držby by ztrácela svůj význam v případě, že by takto nabytá držba nepodléhala ochraně, posesorní ochrana by zase byla nejasná, pokud by neexistovala žádná jednoznačná pravidla ve vztahu k nabytí držby. Popis právní úpravy v římském právu je podpořen autentickými prameny, především pak *Corpus Iuris Civilis*, kodifikací vydanou za vlády císaře Justiniana.

Práce se skládá ze dvou hlavních kapitol. První kapitola sestává ze čtyř částí a zaměřuje se na nabývání držby v římském právu. Nejprve se zabývá klasifikací nabytí držby jako záměrného faktického ovládnání věci, především rozdělení na okupaci a tradici. Poté následuje popis nabývání držby prostřednictvím zástupce v římském právu a také případů právní nezpůsobilosti navenek projevit záměr držbu získat.

Druhá kapitola se člení na tři části a zabývá se ochranou držby v římském právu. Zkoumá původ držby a její historické kořeny, především interdikty používané v souvislosti s veřejnou půdou. Následuje popis interdiktů *uti possidetis*, *utrubi*, *de vi*, *de vi armata*, *de precario* a *de clandestina possessione* v klasickém římském právu s přesahem do postklasického období.

Závěry práce jsou zformulovány v poslední kapitole. Jejím hlavním záměrem je prozkoumat právní úpravu nabytí a ochrany držby ve starověkém Římě prostřednictvím původních pramenů. Popisuje nejen vysoce rozvinutý systém soukromého práva ve starověkém Římě, ale také inspirační zdroj a kořeny současného občanského práva, protože většina občanských zákoníků účinných na území dnešní České republiky již od 19. století, včetně současné kodifikace, je římským právem významně ovlivněna.